

Felicitacions al bisbe Xavier Novell

Dll, 25/11/2019 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Glossa

L'Amazònia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa pocs dies es va fer públic el document final de l'Assemblea especial del Sínode dels Bisbes per a la zona panamazònica. El papa Francesc en el seu discurs final ressaltava la importància del document en relació als desafiaments evangelitzadors, ecològics, socials i pastorals de l'Església en aquelles latituds.

Els mitjans de comunicació generalistes han resumit el treball sinodal en dos titulars: l'Església obre la porta a l'ordenació d'homes casats i a l'accés de les dones al diaconat. Com en altres ocasions, us explico que ha dit el document final del sínode sobre aquests temes i us invito a

El punt número 103: constata el gran servei eclesial de les dones a la regió panamazònica; revela que a les consultes prèvies al sínode molts varen demanar que la dona pogués accedir al diaconat permanent; i, partint, de

Començo dient que jo, amb el bisbe Novell, no m'hi sento en gaire sintonia. La seva manera de veure com ha de ser l'Església té moltes diferències amb la meua manera. Però el que sí que li he de reconèixer és que és conscient de la situació de crisi que està patint la comunitat cristiana i es pren seriosament la necessitat de buscar-hi sortides. Més, diria, que cap altra bisbe català. En general a mi no m'agraden, aquestes sortides, però el cert és que hi treballa.

I ara, en aquesta recerca de sortides, crec que ha donat un pas molt important, un pas que tampoc cap altre bisbe no ha fet, i pel qual cal felicitar-lo. En el full diocesà del passat diumenge 17 de novembre, [parlant](#) del sínode de l'Amazònia que acaba de tenir lloc a Roma, deia això arran de la proposta d'ordenar com a capellans homes casats:

“Convé recordar que existeixen capellans casats a l'Església catòlica des de sempre. De fet, la recent presència de cristians catòlics de ritu oriental i dels seus preveres casats ens ha permès prendre'n més consciència. Fou l'Església llatina que a partir del segle V va anar escollint per al presbiterat només a homes cridats al celibat. Des de fa uns anys, l'Església catòlica llatina ordena com a preveres a pastors anglicans casats que demanen ingressar a l'Església catòlica i continuar essent pastors de comunitats. L'Amazònia pot ser un cas particular més d'ordenació presbiteral d'homes casats. Però, si el motiu d'aquest canvi en la disciplina eclesiàstica —és un tema que no afecta la doctrina—, és l'atenció de les comunitats, si es disposa el que demana el sínode en el número 111, inevitablement altres regions que pateixen escassetat de clergat demanaran el mateix. Segurament també a Europa que patim una crisi vocacional molt greu des de fa molts anys”.

Claríssim: “Si el motiu d'aquest canvi en la disciplina eclesiàstica és l'atenció de les comunitats, inevitablement altres regions que pateixen escassetat de clergat

demanaran el mateix. Segurament que també a Europa que patim una crisi vocacional molt greu des de fa molts anys”.

Efectivament, a Europa caldria començar ja a ordenar homes casats que poguessin presidir l'Eucaristia. I, en el futur, també dones. Jo crec que seria la cosa més normal i assenyada que els nostres bisbes catalans s'afegissin a la reflexió del seu company de Solsona i comencessin a dir que nosaltres també necessitaríem fer un pas com el que es farà a l'Amazònia. No cal esperar que la situació es faci més insuportable. És ja hora de propiciar que es pugui dur a terme a totes les comunitats el mandat del Senyor: reunir-se entorn d'ell cada diumenge, partir el pa com ell va fer, i repartir-lo entre tots els creients. Va, bisbes catalans, ¿per què no us animeu? Faríeu un gran bé a l'Església.

Moltes gràcies, bisbe Novell!